

men jeg savner i Lovforslaget enhver nærmere Tilfjendegivelse af, hvorledes der i saa Henseende skal sondres mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land. Der er ogsaa en anden Retning, hvor jeg kunde ønske nærmere Oplysning; jeg skal gjerne indrømme, at det er mindre fremtrædende ved den første Læsning, men jeg tror, at Ønsket om større Klasser gjør sig gjældende ved nærmere Dervedelse, nemlig hvorledes vil Forholdet være mellem det nuværende Lovforslags Bestemmelser og den gjældende Lovgivning i det Hele taget, hvilke Bestemmelser bortfalde ganske, hvilke blive staaende med eller uden Forandring? Kun undtagelsesvis nævnes et Par Paragrafer i en enkelt Lov som ophævede, nemlig Loven af Mai 1855, §§ 2 og 3, medens f. Ex. § 4 i den samme Lov ikke nævnes. Der er vistnok i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, ikke saa Punkter — jeg har overveiet det i enkelte Retninger, men skal hverken trætte det ærede Thing eller den ærede Minister med at komme ind derpaa i stor Detail — hvor der vil kunne optaa Lovl. om Forholdet mellem de her givne Bestemmelser og den gjældende Ret. Den almindelige Regel maatte jo naturligvis være den, at hvor der ligefrem var Strid mellem ældre Love og Bestemmelserne i den foreliggende Lov, maatte de ældre Bestemmelser være hævede, men ellers ikke, men Anvendelsen af denne Regel kan volde megen Besvær. Jeg skal fremhæve et Tilfælde, hvor jeg tror, at det vilde have været ønskeligt, om man netop ved denne Leilighed havde faaet Forholdet fuldkommen klar; hvis det er stet ad administrativt Vel, saa vilde det interessere mig at høre en Udtalelse derom af den høitærede Minister. Jeg tænker derved paa Forholdet mellem den kommunale Selvstændighed, om jeg saa maa sige, mellem den kommunale Myndigheds Organer, altsaa tilsidst Indenrigsministeren paa den ene Side, og paa den anden Side Undervisningsmyndighedens Organer, hvor der opstaar Tvist om Gjennemførelsen af de Forpligtelser, som ved den tidligere gennem Ranceletiet og senere gennem Kirke- og Undervisningsministeriet udkomne Lov paalægges Kommunerne. Det er jo f. Ex. klart, at, hvad hele Lærersalningen angaar, saa maa de hidtil gjældende Bestemmelser blive staaende, det er jo kun Alderstillaene, der knytte sig dertil i dette Lovforslag. Den høitærede Minister har jo omtalt, hvor lang Tid der er hængaet, siden Reglerne i 1814 bleve givne, uden at disse Regler dog vare blevne gennemførte i Livet. Det Punkt, som ikke er mig ganske klart, navnlig efter Landkommunallovens Udstedelse, er

dette: hvor ligger den egentlige afgjørende Myndighed, naar der spørges om disse Reglers Gjennemførelse? Ligger den i Tilfælde af Uenighed hos den ærede Kirke- og Undervisningsminister, eller kan han ikke der sætte sin Opfattelse af den gjældende Lov igjennem, uden naar Indenrigsministeren er af samme Mening? Er dette Spørgsmaal klarer paa en heldig Maade, da er det ønskeligt at vide det. Ellers synes en Afgjørelse dog meget magtpaaliggende. Thi naar man vil give nærmere Forskrifter om, hvad der vægerlig skal paalægges Kommunerne, maa man jo dog vide, hvorledes dette Bud i Virkeligheden gennemføres. Særlig ved Spørgsmaalet om Alderstillaag til de bestaaende Lønninger burde man dog vide, hvilke Regler der gjælder for den egentlige Lønningsfastsættelse.

Jeg vender mig til de enkelte Punkter, hvor jeg vil tillade mig en og anden Bemærkning. Naar det i Slutningen af § 1 siges: „Udførelsen til Konfirmation efter Skoleanordningen af 1814 bortfalder for Fremtiden, og Lov af 2den Mai 1855 § 3 ophæves,“ da er det mig ikke ganske klart, hvad dermed egentlig tilsigtes, om der gives nye Regler med Hensyn til Betingelserne for Konfirmationen, om Forholdet mellem Konfirmationsundervisning og det vedkommende Barns Undervisning i Skolen. Jeg har ikke hørt den høitærede Minister udtale sig om dette Punkt, og jeg tror, at det ikke gjælder om mig alene, men at der er flere, for hvem det ikke er tydeligt, hvad der er tilfattet herved. Er det Meningen, at der skulde kunne finde Konfirmation Sted, medens Barnet gik i Skole. Udførelse Bestemmelser i Udførelsen synes mig at være altsfor ubestemte. Det er muligt, at nogle af disse ved en udførlig Motivering kunde have faaet en saadan Forklaring, at den Ubestemthed, hvori de staa, var mindre betænkelig. Jeg skal her nævne f. Ex. § 3. Jeg veed ikke, hvorfor der i det første Punktum staa „indtil videre“, og det forekommer mig at være en meget stor og, som den staa her uden nærmere Forklaring, betænkelig Myndighed, Ministeriet begjærer i det andet Punktum. Naar man anerkjender Nødvendigheden af Multering som Middel til Skolepligtens Opretholdelse, hvad skal der da egentlig opnaas ved at sige „forblive indtil videre i Kraft“? Jeg er bange for, at man i Realiteten ikke forandrer Noget, men dog svækker Fundamentet ved dette „indtil videre“, dette skal jeg imidlertid lade staa; men naar man saa ved Siden deraf giver en Bemyn-